

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 61 din 07.02.2018

Dosar nr: 502/2017

Petent/ă: Dicu Simona

Reclamat/ă: Instituția Primarului municipiului Târgu Jiu

Obiect: Petenta este persoană defavorizată, mamă a doi copii cu handicap și reclamă faptul că nu a beneficiat de o locuință socială

I. Numele, domiciliul și sediul părților

1. Numele și domiciliul procedural al petentului.....

.....

2. Numele, sediul și domiciliul procedural al reclamațiilor

Instituția Primarului municipiului Târgu Jiu

Târgu Jiu, Bulevardul Constantin Brâncuși 19, 210192, jud. Gorj

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Sesizarea vizează faptul că petenta, mamă a doi copii cu handicap și persoană defavorizată, nu a beneficiat de o locuință socială

III. Citarea părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor normelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

Prin adresele înregistrate sub nr. 4878/04.2017 și nr. 5122/04.10.2017 au fost citate părțile din dosar, pentru termenul stabilit la data de 24.10.2017. La termen, părțile au fost absente.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

5. Prin intermediul memoriului înregistrat sub nr. 4878/22.09.2017, petenta arată că este mama a doi copii minori ce au probleme de sănătate (cel de șapte ani are întârziere în dezvoltarea limbajului expresiv, sindrom hiperkinetic cu elemente de auto- și hetero-agresivitate, malformație cerebrală complexă și altele iar cel de cinci ani are hipotrofie ponderală, astm bronșic, retard psihic, insuficiență cardiacă, tulburare de dezvoltare și altele.

6. Petenta atașează scrisori medicale și teste genetice ale fiului cel mare.

7. Menționează că locuiește împreună cu soțul și copiii într-o garsonieră, fost cămin de nefamiliști, neîncăpătoare.

8. Are o cerere de la Primăria Tg. Jiu încă din 2012, dar i s-a răspuns că nu are dreptul la locuință socială.

9. Petenta afirmă că știe persoane care au primit locuințe sociale pentru că aveau cunoștințe printre membrii comisiei de la primărie.

10. Există atașată și o copie a unei Declarații notariale din 02.02.2015 prin care soțul petentei declară că în fapt este despărțit de soție și nu locuiește cu aceasta și copiii, precum și faptul că nu mai are resursele financiare necesare pentru a achita ratele pentru garsonieră.

Susținerile părții reclamate

11. Prin intermediul înscrisului înregistrat sub nr. 5500/19.10.2017, primarul municipiului Târgu Jiu arată că petenta nu se încadrează în prevederile art.48 din Legea 114/11.10.1996 privind locuințele: „Nu beneficiază de locuințe sociale potrivit prezentei legi persoanele sau familiile care: dețin în proprietate o locuință, au înstrăinat o locuință după data de 1 ianuarie 1990, au beneficiat de sprijinul statului în obținerea creditelor pentru realizarea unei locuințe, dețin în calitate de chiriași o altă locuință din fondul locativ de stat.”

12. Ca urmare, nu există nici o formă de discriminare a petentei.

13. Se anexează o copie a Direcției Publice de Venituri, care dovedesc că atât petenta cât și soțul ei figurează în evidențele fiscale ca posesori de bunuri imobile.

14. De asemenea, se anexează contractul de schimb prin care soțul petentei obține garsoniera de la ARTEGO S.A., care rămâne ipotecată până la achitarea totală în rate lunare a sumei datorate.

V. Motivele de fapt și de drept

15. În fapt, Colegiul director reține că petenta, mamă a doi copii cu dizabilitate, nu a beneficiat de o locuință socială, întrucât soțul petentei are în proprietate o garsonieră.

16. **Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare** (în continuare **O.G. nr. 137/2000**) la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

17. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

18. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare C.E.D.O.) în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

19. Colegiul director constată că, în conformitate cu prevederile art. 48 din **Legea 114/11.10.1996 privind locuințele**, din punctul de vedere al accesului la o locuință socială,

persoanele care dețin o locuință nu sunt în situație comparabilă cu persoanele care nu dețin nici o locuință.

20. În concluzie faptele sesizate nu reprezintă discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 2 alineatele (1) și (4) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele sesizate nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**;
2. o copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Data redactării: 10.05.2018

**Red.: S.V.T./U.S.D.
Motivare redactată de Haller István**